

"הליכות חיים"

זימור לידות חודשי
על פי מסורת ישראל ומשמעותה של
ההלכה
לאור דמותו של
הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

בלוקוס הקדמה

רגע.. חברים...

כלה פעלמים יצא און זאלבט זאפלס למסאזויס הצפון? ערב כיף עס חברים? לבט למשפח?
 כלה פעלמים יצא און אמכען דרכי אילוד זאמכונט וואגרויט?
 כלה פעלמים יצא און אסדר מי יהיו החברים באדר בפעילייה?
 כלה פעלמים יצא און אסדר את האו"צ היומיומי השבועי לערנ... למי חוגגים ולמי יוצאים עס חברים? וכו'.

וכמה פעמים יצא אנו מתכנן איך נעבוד על היום שלנו וצמינו, אמרים ואסיבה? כמה פעמים יצא אנו לעזור רגע ואבחון האם יש מעשים שאנו ממש טובים בהם ונמשך זקדו ואז פחות?

כן, כן, אני יודע, חודל אלוו, ערב סימיות ו... לא, לא, אני למכוון זלמחך החיים ולמחך השנה.
זמלוב רעע עז למלמעות החיים לשנו. מין הרבז שכזה כלו דף יולתי או זילמוד חודלי.

אז בלבד זה אנחנו כאן! בע"ה נתקפס פֿעם באודל זאָלוב אַז "האיכות החיים" לעבן" והלחמ"ץ בלחיות
ילדיים יכוון אונזן אז הלחיות לביבנא.
זאם כבד,

חשבנו לצי הצדמנית זהעזות סוגיה שלמאוד מעסיקה אותנו - היחס זההכה.
 כל בוקר אנחנו קמים ולקיימים לחיות, כן או לא קמים בעלן אפילו, מתאבלים באבול כזה או אחר
 זלומעים או לא שלומעים למוציקה כזו או אחרת.
 אפנינו שנה לז הצדמנית זהתבוע זרע לחיין הזיעו כל ההכחות הזזו? מה לשלמעות? מה החובה או הצכות
 לשנו? ומה עושים כלשה לא מסתגר זנו?

על למתן זמנות על סוגיות אלה נעצר השנה בדמותו של הרב מרדכי אזולאי זצוק"ל, דמות החמ"ד השנה, למתן נאמך ואורה נאך.

יטאזזזזזזה... מתחילים...

אתכם לאורך כל הדרך,
צוות החל"ד

משמעותה של הלכה

מידה על פי מסילת ישרים

"זהירות"

אני צועד זי ברחובות ירושלים, מדבר עם עזלי והנייד ופגע נקז בלודעה ענקית ער
ערב העוררות וסיחות בלצפה ערן. בתוכנית: ליחות, ליריס וסיחות אז תוך הזיה.

חברים, אני עוצר רגע וחושב. משהו פה לא הזיוני. כל שנה למדל מניע חודל אלו, כפרה
עזיכס. כן, כן, גם אני אומר סיחות ופסלמיס אפיוזו מניז דלעה באלצע פיס אז ליר מרגל. אני
עוצם עיניי וחושב עז מללה לא טוב לעליתי. ואני אומר זכס להחז למחר הוא לא קורה יותר. אני
מרגיש למלל חזתי בשלובה.

ואז שנה הבאה עוד פסס. למה? לוב?
האמת היא שלא למלל הצחתי זהמליד בלה לזקחתי עז עזלי. בעצם אזוי כן, אבל בללה אחד.
ולוב עוד שנה עוד פסס.

למה הקטע?

אני מבין להלעלה לעליתי לא טוב ויל זי עוד מיוזין לעליס לכאולה. אז אלמוד בכז מניז למלדי
סיחות וערבי העוררות, אלווב, אקבז עז עזלי מלה וזא למלל אלמוד בז.

בא הנה צדיק.... אל תזלזל כ"כ מהר במה שאתה כן עושה...
תראה.. הרמח"ל בספרו "מסילת ישרים"... ספר שבא ללמד אותנו את השלבים של
העבודה על המידות שלנו.. של המסילה שלנו להגיע להיות ישרים... תראה מה הוא
כותב..

תוכל להדגיש בדברי הרמח"ל מה
אתה פועל בדיוק לפי מידת
הזהירות, המידה הראשונה?

מהי הסכנה לפי הרמח"ל, אם לא
נעצור רגע ונתבונן על מעשינו
(עוד לפני שאנחנו פועלים)?

הנה ענין הזהירות הוא שיהיה
האדם נזהר במעשיו ובעניניו,
כלומר, מתבונן ומפקח על מעשיו
ודרכיו, הטובים הם אם לא, לבלתי
עזב נפשו לספנת האבדון חס
וחלילה ולא ילה במהלך הרגלו
בעור באפלה.

"האיכות חייס" - לידות

למל לא למסובך, אני חייב זציון. בסך הכא זהסתכא על המעלסלם לזנו ואבדוק אם הם טובים או לא. סבבה, זה כא למה לזריר?
יאללה...

א. אני עולה את זה עכשיו בחלל דקוק ואז אני למסדר אחייס?
ב. למה כא כך למסובך זהחילט אם למשהו טוב או רע? בינו, קחו רלילה, סלנו זי טוב או רע. למסובך?

☒ ☐

לקוס למפילה _____
 אברק אפני האוכל _____
 זלמוד בכיתה _____
 זהתנדב אחר הלהרים _____
 אכתוב בוואטסאפ _____
 זלזא עס חברים _____
 זהיות בסלמארטפון _____
 למסע קניות בעיר _____
 חופל על חולף היס _____
 זקחת למשהו זהירגע _____

מה אתה אומר?

האם היו דברים שהם מוחלטים, טוב או לא?

האם היו דברים לא מוחלטים?

לפי מה קיבלת החלטה אם זה טוב או לא?

האם מספיק פעם אחת לעצור ולבדוק? או שיש צורך יומיומי? תוכל להסביר?

"האיכות חייס" - לידות

תאלת, קצת גדול עלי כה הדבר הזה.
לה, עכשיו לפני כה לה לאעלה אתחיל אבדוק אם זה טוב או לא? אולי גם אתחיל אפתח ספריס? (ראה לי גדול עלי.

בדיוק כך כותב הרמח"ל בעל מסילת ישרים:
בספרו הוא לא בא לחדש, אלא להאיר את הדרך על המעשים שלנו ביום יום.

הינה קטע מספרו:

אמר המחר: החבור הזה לא חברתיו ללמד לבני האדם את אשר לא ידעו, אלא להזכירם את הידוע להם כבר ומפרסם אצלם פרסום גדול. כי לא תמצא ברב דברי, אלא דברים שרב בני האדם יודעים אותם ולא מסתפקים בהם כלל, אלא שבפי רב פרסומם וכנגד מה שאמתתם גלויה לכל, כך ההעלם מהם מצוי מאד והשכחה רבה. על כן אין התועלת הנלקט מזה הספר יוצא מן הקריאה בו פעם אחת, כי כבר אפשר שלא ימצא הקורא בשכלו חדושים אחר קריאתו שלא היו בו לפני קריאתו, אלא מעט. אבל התועלת יוצא מן החזרה עליו וההתמדה. כי יזכרו לו הדברים האלה הנשכחים מבני האדם בטבע, וישים אל לבו חובתו אשר הוא מתעלם ממנה.

אתה יודע, זה פוגש אותי בדיוק בסוגיה לדברנו עליה בלחן לבתי. האם יש את התורה, ההכוח וכו' ויש את הפעולות שאנחנו עושים ללא קלוריס וקודל בנפרד?
נכון לשלאתי יולב וולד תורה ברור לזו תורה ואלה חייס לז קדושה, אבל כלאני יוצא זכיון, אני מנתק מ"האיכות חייס"? האם זה זמן לאורור או חלק לכל להלך "האיכות החייס" לז?
(**אכא זדון בנולא ביחד).

"האיכות חיים" - לידות

את הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצוק"ל אתה מכיר בוודאי. הרב חידש את תפיסתה של הציונות הדתית.

יש צד אחד שאומר שרק מה שעוסקים בו בדברי קדושה - לימוד תורה, קיום הלכות וכו' הוא קודש, ויש צד קיצוני אחד, שלא מחובר לקודש. החידוש הגדול של הרב קוק הוא שאנחנו מחפשים את הקב"ה בכל מעשה שאנו עושים בדברי הקודש ממש ובעניינים שנראים בעינינו כחול.

"בכל דרכיך דעהו", (משלי ה, ו)

צריך לבקש את הקב"ה בתוך הדרכים שהוא מתנהג בהם:

- כשהוא עוסק בתפלה, אז יבקש את הקב"ה בהבנת ענייני תפלתו וכוונה רצויה באמונת הלב באותם העניינים של תפלתו, ולא יבקש את הידיעה בשעה ההיא בעניינים אחרים, כי כיון שהוא עוסק בעבודה זו, הקב"ה כביכול שורה מצדו בזו העבודה דוקא, ובה ימצאנה ולא במקום אחר.
 - וכשהוא עוסק בתורה, יידע שימצא את הקב"ה בהיותו מעמיק ומעיין להבין דבר על בוריו ולזכור ולשנן היטיב, ובה הוא יודע אותו ית' בתורתו ולא באופן אחר, כי בשעה זו הוא מתהלה בעבודה זו.
 - וכן בהיותו עוסק בהמ"ח להיטיב לחברו, אז יבקש את הקב"ה רק בהעמקת עצה איך להיטיב לו טובה גדולה והונה וקימת. וכן בכל הדברים שעושה, הרי באמת אין דבר בעולם שאינו לכבודו יתברך, על-כן כל מה שעושה יהיה הכל דברי מצותו ורצונו, ויבקש בהם את שמו ית', כשישתדל בכל שכלו וכחותיו לעשות את מה שהוא עושה בתכלית השלמות בכל צדדי השלמות, ונמצא שהוא יודע את השם יתברך בכל הדרכים.
- והב' הוא ב' ה"בתוך", שבעצמותם של הדרכים הוא יודע את הקב"ה... כי בזה יעשה הכל כשורה, ומזה ימצא כבודו של הקב"ה בתכלית... (מוסד אביך ב, ב)

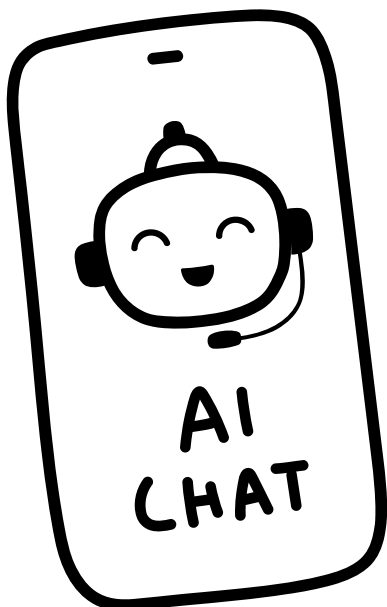
מציע לך למרקר בצבע אחד את מה שהיה ברור עד עכשיו. ובצבע נוסף את חידושו של הרב קוק.

אלו מחשבות עולות בך מתוך הלימוד ביחס למידת הזהירות כלפי הפעולות שלנו בחיים?

"האיכות חייס" - לידות

ואוו, אפי זה באלת צריך זהירות, הרי אם החייס לזי הס למל "האיכות חייס".. חייס לאני למבונ על לה לאני עולה, לכאון, חולב, הופך אותס זמללמעותיסי עכורי, אז גם לא יספיק זי פלסי אות בערב ראל הלנה, חלל דקות, זמלוב זמלן זללני. איך למחזיס? ומה עוליס?

אה... יל את הCHATGPT אפלר זכוב ז. ואם חולביס על זה, אז בטל גם הרב קוק היה אולר ללמ ההתפתחות הטכנולוגית יכולה להיות "בכ דרכי דלה". ואוו, אז גם פה למל צריך זהירות. יל דבריס טוביס ולמזיס ויל דבריס לנדלל בהס זהירות.

למל זאונות זמחז דוקל עס המידה הז.

ראל את התכתובת:

תן לי בבקשה כלים איך אפשר להקדיש זמן בכל יום לחשוב על מה שאני עושה

הנה כמה כלים שאתה יכול לעזור לך להקדיש זמן בכל יום לחשוב על מה שעושה: 1. **יומן אישי:** הקצה הזמן בסוף כל היום (או בתחילתו) לכתוב ביומן כמה דקות על הפעילויות, המחשבים והחושים שלך היום. זה יעזור לך לעקוב אחרי תהליך החשיבה ולראות את השיפורים שנגרמים על ידי הביקורות. 2. **הקדש זמן מוגדר:**

יוזל אדרך חזלה...

אחרי כל הדבריס אני חולב ללוקל על עזלי בזי (ולל רק בחולל אולל)

אשריך!! ולחזוק המידה החשובה שאתה לוקח על עצמך, מצרף לך סיפורים מרגשים מהרב מרדכי אליהו זצוק"ל, דמות החמ"ד על חשיבותה של מידת הזהירות.

לומדים מעידותיו - הולכים בדרכיו- מידת הזהירות

הרב מרדכי אליהו היה אומר שצריך לחשוש מכל דבר ודבר.
פעם הרב השתתף בחתונה שזרקו בה חיטים על החתן והכלה. הרב ניער את
הכובע שלו מהחיטים והיו שם רבנים חשובים שלא ניערו את הכובע שלהם.
בחה הפסח לאחד מהרבנים נפלה חיטה על שולחן האוכל, ואז הוא הבין את
דבריו של הרב אליהו להיות זהיר במצוות.

הרב הם היה זהיר לא לפהוע באף אדם, והם כשהיו מזמינים אותו להיות
סנדק בברית, היה מוודא שקודם כל הסבא כבר היה סנדק שלא יפהע.
הם כאשר הביאו לו לבדוק אתרוה לא כשר, מעולם לא אמר שהוא לא כשר
אלא אמר: "תמצא אתרוה אחר" או שאמר: "כשר לריבה". עד כדי כך הרב
נזהר במצווה ובכבודו של כל אחד שלא יצטער שהאתרוה שלו לא כשר.

לימוד פרטי ההלכה

אתה יודע, הילמוד על לידת הצהירות עוצר זי אהבין גם את ההלכה.
החייס לזנו הס לא חייס לז "באופן כזוי", או לז "אני דני באב". התורה נענה זנו צא לזנות (לא
אמת ולא לתייס) וזכ לזנה יל פרטיס ודקדוקיס.
מרגיש זי לזה למלס לה להרב קוק כב "בכ דרכיק דעה", ליש זנו זיווי זכ פעולה בחייס.
בא זי זעלות ניסוי. יאזזה...

ברור לז ההלכות הלמודות לז סוכה/ תקיעת שופר וכז הן למלס קודל, אבז באזו ניקח רגע את
הליירה לזנו, את הפעולות לזכ ככה היינו עוליס ו וננסה זלזאז אס יל זהן הלכות.

איזו הלכות לזבאות בקיצור לזחן
ערך זפעולות הכתובות לימין?

זקיס בבוקר זלסוף ידייס

זנעז נעזייס

זולר לזזיס זכר

זלסוף ידייס זפני הזוכ

זאהוב את הזכריס

זכבז את הזוריס

זחזיר זכר חפץ לזבז

"רבי חנניה בן עקשיה אומר: רצה הקדוש ברוך הוא - לזכות את
ישראל, לפיכך - הרבה להן תורה ומצוות, שנאמר: "ה' חפץ
למען צדקו, יגדיל תורה ויאדיר" (ישעיהו ע"ב, כא).

מה אומרים לך דבריו של ר' חנניה? (בעמוד הקודם)
מדוע יש לנו כל כך הרבה פרטים להלכה?

ואו, הכא עניין לא מבוטא. האם אני רואה את פרטי ההלכה כ"עו"ל" קלה או לאני רואה אותם כהזדמנות לאסוף משהו טוב כמו אוצרות ויהאמיס ושלמות בהם.

גם כשאדם מסיים מסכת, הוא אומר תפילה לכבוד הסיום.
ראה חלק מנוסח התפילה.

מוֹדִים אֲנִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ שֶׁשָּׂמַתָּ חֻלְקָנוּ
מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ וְלֹא שָׂמַתָּ חֻלְקָנוּ מִיּוֹשְׁבֵי
קִרְנוֹת, שָׂאֵנוּ מְשֻׁפָּיִמִים וְהֵם מְשֻׁפָּיִמִים: אָנוּ
מְשֻׁפָּיִמִים לְדַבְרֵי תוֹרָה, וְהֵם מְשֻׁפָּיִמִים לְדַבְרֵי
בְּטָלִים; אָנוּ עֹמְלִים וְהֵם עֹמְלִים: אָנוּ עֹמְלִים
וּמְקַבְּלִים שָׂכָר, וְהֵם עֹמְלִים וְאֵינָם מְקַבְּלִים
שָׂכָר; אָנוּ רָצִים וְהֵם רָצִים: אָנוּ רָצִים לְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא, וְהֵם רָצִים לְבָאֵר שְׁחַת...

אפי' לה שאלנו, "יולבי בית המדרש" זה לא רק באילוח תורה. אשלינו לאנחנו נאליס ידויס אפי'
האובל. אשלינו לאנחנו נאליס נאליס אפי' ההלכה וכו'. אשלינו ליל אנו כל כך הרבה פרטי
הלכהאנחנו צאכיס אכל האולר הזדול הזה.

**** אני מרגיש לציאתי להילוח הזה עם הרבה מחלבות. אם פרטי ההלכות כל כך מוזכרות
אותי, אזוי אקח אז עזמי זילוח לל לתי הלכות ביוס? ואתה?

הידעת!? כל השונה הלכות בכל יום, מבטח לו שהוא בן העולם הבא (גמ' נידה
ע"א)

רציתי לשתף אתה כיף אתה ביוס. אני כבר מחכה לך בחודש הבא...